

TESTIMONY ID: 218

AGE: 44

AGE RANGE: 41-45

GENDER: m

MARITAL STATUS: married

REGION: Donetsk region

OCCUPATION STATUS: Occupied (as of the time of writing)

FORCIBLY DISPLACED: yes

EDUCATION: Secondary specialized education

DATE OF TESTIMONY: 2022-06-06

DATE RANGE: 2022 Summer

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

My name is [NAME]. Until 2015, I lived in the city of [CITY1], Donetsk region, and worked in railway transport. In February 2014, the riots began, and "Russian World" came. In June, my city was already occupied. It was very scary, fierce fighting, we were bombed, abused, but I believed that it would not last long, Ukraine would be recaptured and it would be again. My family are all railway workers and we worked until Ukrzaliznytsia paid us wages! While there were transportations, then "DPR" did not allow transportation to the controlled territory of Ukraine. Ukrzaliznytsia stopped financing and offered to transfer to the controlled territory for employment. In January 2015, I was transferred to the city of [CITY2]. My family and I rented an apartment and began to live, make money all over again, get ready, later saved up money and bought a small one-room apartment. We were very happy, but war again! For the second time forced displacement, for the second time life is broken into pieces, for the second time life is packed into a bag and the road to the unknown. I never thought that I would have to live this experience again. Words cannot describe all the emotions that are present now. I had to pack up and go to the safer city of [CITY3]. When peace comes, everything will be Ukraine! We will return to our homes and rebuild everything!

НОМЕР СВИДЧЕННЯ: 218

ВІК: 44

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 41-45

СТАТЬ: чол

СІМЕЙНИЙ СТАН: одружений/а

ОБЛАСТЬ: Донецька область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ:
Окуповані на момент написання

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: Так

ОСВІТА: середня спеціальна

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-06-06

Проміжок часу: 2022 Літо

ОПИШІТЬ СВІЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

Мене звати [ІМ'Я]. До 2015 року проживав у місті [МІСТО1] Донецької області і працював на залізничному транспорті. У 2014 році з лютого почались "заварушки", прийшов "Русский мир". У червні вже моє місто було окуповане. Було дуже страшно, жорстокі бойові дії, нас бомбили, знущались, але я вірив що це не на довго, відіб'ють і буде знову Україна. Моя родина всі залізничники і ми працювали, поки нам платили заробітну плату Укрзалізниця! Поки були перевозки, потім "ДНР" не дозволили перевозки на підконтрольну територію України. "Укрзалізниця" припинила фінансувати, запропонувала перевестись на підконтрольну територію для працевлаштування. У січні 2015 році я був переведен до міста [МІСТО2]. Ми з родиною орендували квартиру і почали жити, наживати все заново, облаштовуватися, згодом назбирали гроші і купили маленьку однокімнатну квартиру. Були дуже раді, але знову війна! Вдруге вимушене переміщення, вдруге життя розбите в друзки, вдруге життя складено до сумки і дорога в невідомість. Ніколи не думав, що цей досвід доведеться прожити знову. Словами не описати всі емоції, які є зараз. Прийшлося збиратись і їхати у місто безпечніше [МІСТО3]. Настане мир все буде Україна! Ми повернемося до своїх домівок і відбудуємо все!

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.